

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e16398/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

tillægges der den Arresterede Erstatning for ham ved Arreften forarsaget Tab, Kreditfælde og Tort, naar det maa anlægges, at Arreften, om den var bleven behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført saadant Ansvar.

§ 603.

Arreften kan ophæves saavel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen, naar den enten i og for sig eller paa Grund af det med Henhyn til Hovedsagen antagne Resultat maa anses for ulovlig gjort.

Arreften bortfalder først, naar Eksekutionsfristen for den Dom, hvorefter den kjendes ugyldig, er udløbet, uden at Paaanke er foreffat.

§ 604.

Den Arresterede kan gjøre sit Krav paa Erstatning i Aalebning af Arreften gjældende mod Arrestretirenten efter Omstændighederne enten som Medkrav under Arrestsagen eller som selvstændigt Søgemaal i første Instans, hvilket sidste dog først kan anlægges, naar Arreften enten ved endelig Dom er kjendt ugyldig, eller ved Højdens Kjendelse (§ 601) ophævet; saadant selvstændigt Søgemaal maa i saa Fald anlægges inden 8 Uger.

§ 605.

Ophæves Arreften af overordnet Ret, for hvilken Højdens Magtelse (§ 601) af at gjøre det er indbragt, kan der ved samme Dom tillægges den Arresterede den ham muligvis tilkommende Erstatning hos Arrestretirenten.

Kapitel II.

Forbud.

§ 606.

Ved Forbud, foretaget af Høiden, kan der gives en eller flere bestemte private Personer embedsmæssigt Paalæg om at undlade Handlinger eller Foretagender, som stride imod Forbudsretirentens Ret og som de Paagjæl-

dende ifølge deraf, selv uden Forbudet, vilde være uberettigede til at foretage.

Ved Forbud kan den Private hindres i selv at udføre eller lade udføre Noget saavel som i at lade foretage saadanne Embedshandlinger, som betinges af Begjæring fra hans Side.

§ 607.

Forbud kan gøres, naagiet det ikke for Højden oplyses, at de Handlinger, der skulde forbydes, ere stridende med Forbudsrefvirentens Ret, men denne maa i saa Fald stille Sikkerhed for den Skade og Ulempe, som ved Forbudet kan forarsages den Paagjældende.

Dog maa Forbud end ikke imod Sikkerhedsstillelse iværksettes, naar det er klart, at det er ulovligt.

§ 608.

Forbudsrefvirenten har i Reglen at oplyse, at den, mod hvem Forbudet rettes, ved Gjerning eller Ord har givet Anledning til at antage, at han vil foretage de Handlinger, som skulde forbydes. Kan fornøden Oplysning i saa Henseende ikke fremkaffes for Højden, kan det paalægges Forbudsrefvirenten at stille Sikkerhed som Betingelse for at faae Forbud iværksat.

§ 609.

I de i de tvende foregaaende Paragrafer omhandlede Tilfælde bestemmer Højden ifølge frit Skjøn over samtlige Omstændigheder Sikkerhedens Art og Størrelse.

§ 610.

Den, imod hvem Forbudet rettes, kan ikke afværge det eller faae det ophævet ved Sikkerhedsstillelse.

§ 611.

Den, der medvillig overtræder et ham ved Højden gjort Forbud, kan under en af Forbudsrefvirenten anlagt Straffesag dømmes til Straf af Bøder eller Fængsel og i Forbindelse hermed efter Omstændighederne til Erstatning.

Naar Forbud ved Højden er nedlagt

har det executive Politi paa Forbudsretsirens-
tens Begjæring at yde Bistand til Forbudets
Opretholdelse ved at hindre Paagjældende i
at foretage Overtrædelseshandlinger, tilintet-
gjøre hvad der maatte være foretaget i Strid
med Forbudet og deslige.

Det er iøvrigt en Selvsølge, at offentlige
Myndigheder ere forpligtede til ikke at laane
deres Bistand til Hæretagender, med hvilke der
er gjort lovligt Forbud.

§ 612.

Enhver, der, vidende om et Forbud, yder
den, med hvem Forbudet er rettet, Bistand
til de forbudne Hæretagenders Udførelse, eller
deltager i Overtrædelse af Forbudet, bliver er-
statningspligtig overfor Forbudsretsirenten.

§ 613.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved
Forbudsforretningen bliver med de Bepælseser,
som følge af Forbudets Bestaaenbed, at for-
holde paa samme Maade, som om Arrest er
forekrevet i det foregaaende Kapitel, nemlig
§§ 585, 586, 587, 588, 589 og 593.

§ 614.

De i foregaaende Kapitel §§ 594, 595,
596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603,
og 604 givne Regler ere med de af Forhol-
dets Natur følgende Bepælseser anvendelige paa
Forbud.

Stedetsfor Arrestfag træder Forbudsfag.

§ 615.

Forbud imod en Forkrings Udbetaling,
et Tilbids Afslæng eller overhovedet en Gjen-
standes Forflyttelse eller anden Raadighedsdud-
øvelse over den er, naar Hensigten hermed er at
søge Sikkerhed for Guldbeholdning af Arv af
den i § 572 ommeldte Art, uden Hensyn til
hvortledes Forretningen benævnes, i Gæst og Alt
at betragte som Arrest i den paagjældende
Fordring eller Gjenstand. Som en Folge
heraf blive de i forrige Kapitel om Arrest
givne Regler i alle Henseender at anvende paa
saadanne Forretninger.

Niende Afsnit.

Om Skifte af Dødsbo og Fællesbo
m. v. samt om Konkurs.

1.

Om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.

§ 616.

Med Hensyn til Behandlingen af Dødsboer saavel som af de øvrige i Loven af 30te November 1874 om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. m. ommeldte Voer har det sit forblivende ved den gjældende Ret med de Forandringer, som følge af de i nedenstaaende Paragrafer indeholdte Regler.

§ 617.

Skal der fra et Bo, hvori Arv og Gjæld ikke er vedgaaret, afhendes Effeter hvori Noget har Vant, Her dette efter de Regler, som i saa Henseende gjælde for Konkursboer, jfr. § 633. Naar iøvrigt Afhændelse ved offentlig Auktion af et Boes Effeter skal finde Sted, Her dette ved Skifteretten, som herved har at iagttage de Regler, der gjælde, naar Embedsmænd paa Embedsvegne have at bortfalge Statens eller Privates Gods ved offentlig Auktion.

§ 618.

Naar en paa offentlig Skifte anmeldt Fordring eller et der fremsat Krav med Hensyn til de under Skiftebehandling værende Midler medsiges af Noget iblandt Boets Vekommende og det ikke lykkes at tilvejebringe Fortlig ved Nægtning af Skifteretten, afgjør denne, om paaagjældende Paastand skal bestrides af Voer, hvilket Sidste ogsaa kan beslattes af Skifteretten, hvor den paa Embedsvegne finder at burde medføre sig den, eller om Voer ikke skal optræde som Part, men overlade Vekommende selv at udføre Tvisten.

§ 619.

Skal en Paastand eller Fordring bestrides fra Boets Side, har Skifteretten snarest muligt herom at underrette den, der har fremsat Paastanden eller anmeldt